

salg eller Dele af dem, og saa i de næste to Linier tilføjer det vil sige, hvis Politivirigheden ikke skulde give Tilladelse dertil, synes jeg ikke er rigtigt, og de mindre handlende kunne ikke være tjente dermed. Jeg vil derfor forbeholde mig min Stilling til denne Paragraf.

§ 11 omfatter det, som jeg omtalte før, at „den, der for at tilvende sig en andens Kundekreds om dennes Forretningsvirksomhed udspreder urigtige Meddelelser, egnede til at skade Virksomheden, hvad enten disse angaa Forrettningens Indehaver, dens Varer eller Forrettningens øvrige Forhold, anses med Bøder indtil 4,000 Kr., under skærpene Omstændigheder med simpelt Fængsel indtil 6 Maaneder“. Jeg tror, at den gældende Straffelov er tilstrækkelig til at ramme et saadant Forhold, forudsat at man kan faa fat i vedkommende, der udspreder disse urigtige Meddelelser, og kan man ikke faa fat i vedkommende, kan man heller ikke straffe ham efter denne Paragraf. Følgelig synes jeg, det er overflødigt her at komme ind paa at fastsætte Straf for Forhold, som efter min Opfattelse allerede falde ind under den gældende Straffelov.

Saa har jeg en Bemærkning til § 13, der omhandler den gængse Tilgiftsmetode. Det hedder her: „I Detailhandelen er den saakaldte Tilgift, for saa vidt denne ikke sædvansmæssig har eksisteret og sker i Form af rene Ubetydeligheder, der ikke anses at have til Hensigt at drage andre handlendes Kundekreds til sig, forbudt“. Det forekommer mig, at man her burde være gaaet den lige Vej og have sagt, at al Tilgift var forbudt. Det er det, Handelsorganisationerne ønske, og det ønske forekommer det mig, at man kunde imødekomme og derfor fastslaa Forbudet, om det lader sig gennemføre. Det er muligt, at handlende, der ville drive uhæderlig Konkurrence, ville finde paa andre Midler til at udvide deres Kundekreds, f. Eks. ved at sælge billigere end andre eller ved at indbefatte Tilgiften i Varens Pris, saa at medens man før fik et Pund Kaffe for 1 Kr. og i Tilgift fik Chokolade eller en Kop, vilde man nu angive Prisen for Kaffen og Koppen tilsammen til 1 Kr. Jeg indser godt, at det er der ikke noget til Hinder for. Det har ogsaa været fremme i det andet Ting, eller maaske det er i Betænkningen, jeg har læst det. Saa har den handlende ikke givet Tilgift og ikke overtraadt noget Forbud, men har dog opnaaet at gøre noget, som hans Konkurrenter betragte som uhæderlig Konkur-

rence. Jeg mener, at skal man gøre et Forsøg i den Retning, skal man imødekomme Handelsorganisationerne og helt forbyde Tilgift.

Hvad § 13, 2det Stykke, angaar, kan jeg slutte mig til de Udtalelser, den ærede Ordfører for Flertallet fremsatte.

§ 14 handler om, at Hovedorganisationerne for Handel, Industri og Haandværk bemyndiges til at fastsætte, at bestemte Varer i Detailsalget kun maa sælges eller falbydes i foreskrevne Enheder i Tal. Disse Hovedorganisationer skulle ligeledes være de afgørende i Tvivlsspørgsmaal om, hvorvidt der er sket Forsøg paa uhæderlig Konkurrence. Det forekommer mig mærkeligt, at man, naar man beskytter Handel for sig, Haandværk for sig og Industri for sig i deres Erhvervsinteresser, ikke ogsaa tager Arbejdernes Organisationer med. Arbejderne kunne ikke siges at staa udenfor Erhvervsinteressernes Sfære. De ere lige saa meget interesserede i Beskyttelse af dansk Arbejde, som de handlende, Haandværkerne og de industridrivende ere det. Den Diskussion, der er ført her i Tinget om Bygning af Lokomotiver, turde være et Vidnesbyrd herom. Jeg mener derfor, at vi, naar Sagen kommer herved igen efter Udvalgsbehandling, bør foretage en Ændring i § 14, der gaar i den her antydede Retning.

Med disse Udtalelser skal jeg anbefale Lovforslaget til grundig Drøftelse i et Udvalg, saa at eventuelle Mangler, som enten skyldes Førglemmelse fra det andet Tings Side eller Uvillie mod, hvad der er foreslaaet af Kommissionen, kunne blive ændrede henede.

Alfred Christensen: Jeg skal indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger i Anledning af det foreliggende Lovforslag. Jeg vil henpege paa, at efter alt, hvad man erfarer, ser og læser om engelsk Politik, gaar der som en rød Traad igennem den Omsorgen for Erhvervslivet, saa at det kan gaa for sig frit og uhindret til Held for Borgerne og dermed til Held for Landet. Jeg vilde ønske, at vi kunde sige det samme om den Lovgivningsvirksomhed, vi udøve her i Danmark, men jeg har desværre ved mange Lejligheder haft Grund til at pege paa, at de Love, vi lave, for en stor Del virke som politimæssige Indskrænkninger paa Erhvervslivet og virke hindrende i Stedet for fremmende paa Erhvervslivet. Nu ere vi atter inde paa indgribende Skridt, der vedrøre vort Erhvervsliv. Jeg vil henstille, at vi nu tage os i